

[Simonsen.]

nyt område til. Det vil i den forbindelse være naturligt, hvis ikke mindst mindre erhvervsvirksomheder i den forbindelse stiller spørgsmålet: hvad gøres der egentlig for at hjælpe os i en såkaldt lukningssituation? Det er vigtigt at gøre sig klart, synes jeg, i denne forbindelse, at vi ikke står her med to grupper over for hinanden, lønmodtager kontra arbejdsgiver, men i virkeligheden i højere grad med en situation, hvor et stort antal selvstændige erhvervsdrivende udgør en form for lavtlønsgruppe sammenlignet med mange af lønmodtagerne, som vi her søger at sikre.

Når man ser nærmere på lovforslaget, må det undre, at arbejdsministeren har fremsat det på dette tidspunkt, hvor hele materialet omkring sikring af løntilgodehavender, ferietilgodehavender osv. er til behandling i et arbejdsministerielt udvalg. Hr. K. J. Mortensen har jo været inde på hele forhistorien og på henvisningen af socialdemokratiets tidligere fremsatte forslag om denne sag til det arbejdsministerielle udvalg, som beskæftiger sig med feriensikringsordningen. Vi synes, det var en rigtig og rimelig løsning at få en udtalelse derfra. Jeg har fået en klar fornemmelse af, at dette udvalg ville kunne have afsluttet sit arbejde inden for de næste par måneder, og så finder jeg det egentlig lidt besynderligt, at ministeren fremsætter lovforslag om en sådan sag, inden man har hørt dette udvalgs udtalelser. Der er jo ikke bare tale om, at det er ministerens egne embedsmænd, der er blevet sat til at løse en opgave, men også om, at man har indkaldt repræsentanter for en række organisationer, altså uden for den offentlige administration, for at høre deres mening om tingene. Så må det være rimeligt, hvis vi skal få glæde af at gøre det i eftertiden, at vi hører disse menneskers konklusion og deres indstilling om et problem som dette, inden der bliver fremsat lovforslag. Jeg synes, det er en højst beklagelig fremgangsmåde, man har anvendt.

Når vi kommer ind på spørgsmålet om dette udvalg, som arbejdsministeriet har siddende, rejser der sig i denne forbindelse hele spørgsmålet om feriemærkesystemet, og jeg vil gerne høre, om ministeren mener, at såfremt et lovforslag som det, vi her behandler, kommer igennem, kan det bevirke,

at det lykkes for os at komme af med det, om jeg så må sige, oldnordiske feriemærkesystem. En af de primære årsager til feriemærkesystemet har jo trods alt været at sikre, at lønmodtagerne kunne få deres ferietilgodehavende, når de skulle holde ferie. Når man for 2-3 år siden nedsatte et udvalg til at se på disse ting, det udvalg, som jeg før nævnte, var det jo netop for at se, om vi ikke kunne få en forenkling. Jeg har svært ved at se, at det skal være rigtigt i 1971, at man principielt, hvis man skal følge loven uden for de områder, der har ferieordninger, hver gang man beregner feriegodtgørelse for en lønmodtager skal sende bud på postkontoret for at få feriemærker, som man skal indklæbe i en feriemærkebog og udlevere til den pågældende. Det er ikke en rimelig fremgangsmåde i vor tid, og det er heller ikke en rimelig byrde at pålægge arbejdsgiverne.

Derfor synes jeg, det var meget væsentligt også for den videre behandling af dette lovforslag, om resultatet kunne blive, at vi kom af med feriemærkesystemet; det understreger måske endnu kraftigere, at det er nødvendigt at få en konklusion fra det arbejdsministerielle udvalg, inden vi tager endelig stilling til dette lovforslag.

Jeg vil gerne i samme forbindelse høre, hvordan ministeren har tænkt sig at administrere den feriekortordning, som jo eksisterer inden for en række organisationsområder. Det er en ordning, som har vist sig hensigtsmæssig og fornuftig, og derfor vil jeg gerne høre, hvad tankerne er omkring denne.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge ministeren, hvorfor han har ladet lovforslaget omfatte samtlige lønmodtagere i dette land. Nu er det vel ikke normalt, at staten eller kommunerne går konkurs, så det kan i hvert fald ikke være for at følge selve intentionerne i denne lovgivning. Jeg kan godt se, at det af administrative grunde, når man kører det over ATP-fonden, kan se umiddelbart rimeligt ud, at man lader alle ATP-omfattede være med i denne lovgivning. På den anden side synes jeg nok alligevel, at det er meget at bygge op for at sikre ikke engang halvdelen af lønmodtagerne i dette land.

Man må vel også nok sige i samme forbindelse, at med de tekniske hjælpemidler, som